

KTO MI POMOŻE?

ANNA GŁADYSIAK-KALINOWSKA
BARBARA MARKIEWICZ
ELŻBIETA OSUCH

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
Jadwiga Iwanowska
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta - Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna - Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć:

Kto mi pomoże?

Cele

Cel ogólny:

Wyrobienie świadomości, że w sytuacji zagrożenia zdrowia lub życia mamy do kogo zwrócić się o pomoc. Rozwijanie nawyków i zachowań prowadzących do samodzielności, dbania o zdrowie oraz bezpieczeństwo własne i innych.

Cele operacyjne

Dziecko:

- wypowiada się prostymi zdaniami na podany temat,
- podaje numery służb ratunkowych po polsku i angielsku,
- układa historyjkę obrazkową, posługując się pojęciami dotyczącymi następstwa czasu: wczoraj, dzisiaj, jutro, rano, w południe, wieczorem,
- podaje wyrazy rymujące się,
- rozpoznaje litery drukowane,
- dzieli wyrazy na sylaby,
- podaje głoskę w nagłosie (chętne dzieci – w wygłosie, dzielą wyraz na głoski),
- rozpoznaje cyfry od zera do dziewięciu i znaki działań,
- przedstawia sytuację zapisaną za pomocą formuły matematycznej,
- kreśli znaki literopodobne,
- odczytuje instrukcję przedstawioną w formie obrazkowej,
- współpracuje z kolegą/koleżanką,
- nazywa emocje towarzyszące mu podczas pracy.

Metody/Techniki/Formy pracy:

Rozmowa problemowa, sytuacyjna, zajęcia praktyczne, praca zbiorowa, grupowa, w parach, indywidualna.

Środki dydaktyczne:

Film „Numery alarmowe dla dzieci” (www.youtube.com/watch?v=kzMubL2dHAK), duże ilustracje przedstawiające sytuacje niebezpieczne, kartoniki z numerami alarmowymi, kredki, pisaki, farby, ilustracje samochodów służb ratowniczych, instrukcje PECS.

Zastosowanie narzędzi ICT:

Kamery/telefony komórkowe, odtwarzacz CD, DVD, tablica interaktywna.

Opis przebiegu zajęć:

1. Dzieci oglądają ilustracje przedstawiające sytuacje niebezpieczne, mówią, kto w danej sytuacji może udzielić pomocy.

2. Oglądają film „Numery alarmowe dla dzieci”, powtarzają numery służb ratunkowych w języku polskim i angielskim.
3. Dzielą wyrazy związane z udzielaniem pomocy (ratunek, straż, policja, sygnał) na sylaby, głoski, wymieniają głoski w nagłosie, wygłosie.
4. Zajęcia w bazach (instrukcje PECS) – dzieci losują kartki z numerami alarmowymi – jest to przydział do określonej bazy/grupy:
 - 999 – dzieci układają historyjkę o pracy ratowników medycznych, posługując się pojęciami dotyczącymi następstwa czasu i rysują do niej zakończenie.
 - 998 – dzieci przedstawiają sytuację odpowiednią do zapisanej formuły matematycznej (pojazdy samochody-zabawki przyjeżdżają/odjeżdżają spod strażnicy) – układają historyjkę matematyczną, przeliczają w zakresie dziesięciu.
 - 997 – dzieci uczą się zgłosić policjantom zdarzenie zagrażające zdrowiu lub życiu bliskiej osoby.
 - 112 – dzieci malują laurkę dla służb ratowniczych: strażaków /policjantów/ ratowników medycznych, ozdabiając ją szlaczkami literopodobnymi.
5. Podsumowanie: dzieci wyliczają numery alarmowe, pakują do kopert laurki, a każdy, kto uważa, że praca wybranej służby jest ważna, stawia na niej pieczętkę w kształcie serca.
6. Ewaluacja: Strażak to ..., Policjant jest ..., Chciałbym być ..., ponieważ ...

Komentarz metodyczny

Scenariusz przewidziany jest dla grupy dzieci sześciolletnich. Cała grupa została podzielona na zespoły-bazy z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb dzieci. Stworzone warunki umożliwiają dzieciom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi nie czuć się ani „wyróżnionymi” ani inaczej traktowanymi, dlatego we wszystkich bazach są takie same warunki, taki sam sprzęt i przyrządy dla wszystkich dzieci. Jest to celowe, aby każde dziecko miało możliwość podjęcia współpracy z rówieśnikami na „równych prawach”. Przygotowane środki dydaktyczne uatrakcyjniają zajęcia i są motywatorem do efektywnego działania. Dzieci przynależne do danej bazy, wykonują zadanie, które zawiera polecenie graficzne, sformułowane za pomocą PECS-ów. Ważne jest to, że kolejny rok są wdrażane do odczytywania instrukcji zapisanej w formie graficznej. Ta umiejętność jest przez nie doskonała podczas wszystkich zajęć.

Scenariusz przewidziany jest do realizacji w ciągu czterech dni (cztery razy po 30 minut), tak aby wszystkie dzieci mogły podjąć działania w każdej bazie i dobrze wyćwiczyły umiejętność zgłaszania potrzeb udzielenia pomocy – służbom ratowniczym.

Ilość celów szczegółowych jest wynikiem realizacji przydzielonych zadań w bazach właśnie przez czworo kolejnych zajęć.

Aby dzieci nie odczuły jednak znudzenia, w kolejnych dniach, w części wprowadzającej wykorzystujemy: film „Na ratunek”, piosenkę „Będę kierowcą”, zagadki, puzzle, inne ilustracje samochod służb ratowniczych, teledysk do piosenki „Halo, panie policjancie”.